Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

(s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie)

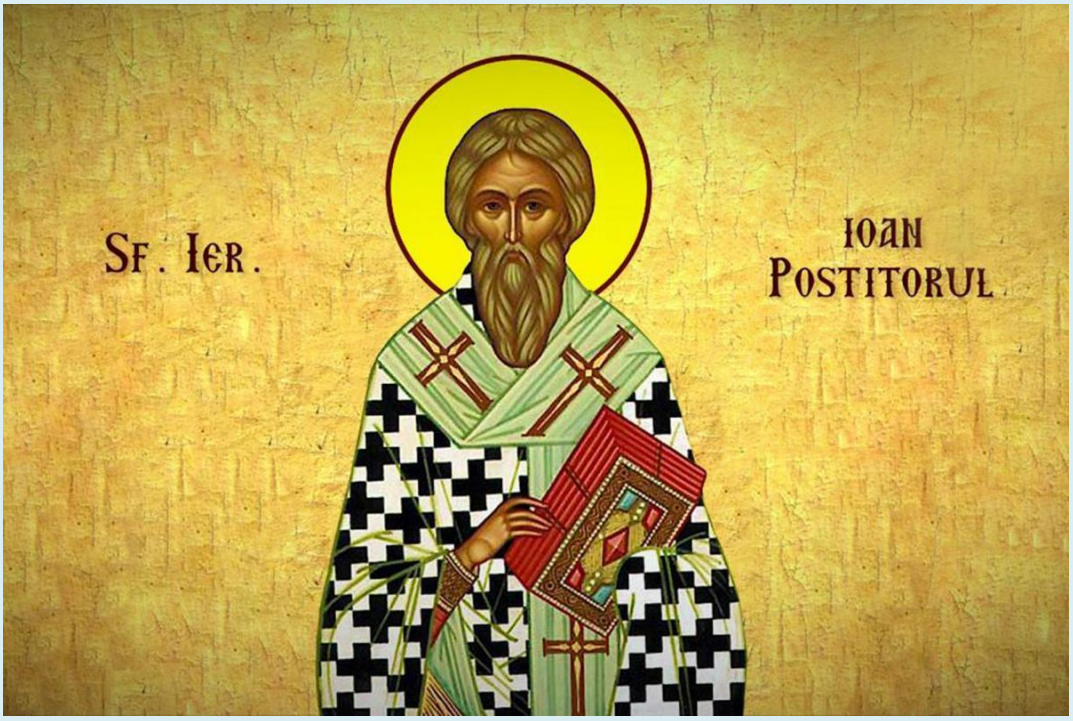

Sfântul mucenic Mamant şi Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului (slujba) (s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie):

https://www.academia.edu/44100030/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Mamant_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ioan_postitorul_patriarhul_Constantinopolului_slujba_2_septembrie_

https://archive.org/details/slujba_202110

https://www.slideshare.net/slideshow/slujba-250410717/250410717

***

Materiale despre Sfântul ierarh Ioan postitorul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Ioan-postitorul-(2-sept-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+postitorul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+postitorul

***

Sfântul Ioan postitorul este primul patriarh de Constantinopol care a primit numele de patriarh ecumenic. Acest sfânt se prăznuieşte şi la 30 august împreună cu alţi doi mari patriarhi ai Constantinopolului: Sfinţii Alexandru şi Pavel.

&&&

Troparul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Ioan, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a aruncat în mare...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lui Hristos, celui ce a făcut să răsară în lume pe înţeleptul ierarh care a strălucit în dogmele dreptei credinţe, să-I cântăm, că S-a prea mărit în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce a strălucit în lume cu lumina dreptei credinţe şi a gonit negura necredinţei, pe marele Ioan să-l lăudăm credincioşii ca pe un ierarh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce stai înaintea Împăratului celui neapropiat, roagă-te împreună cu îngerii, fericite Ioan, sfinţite propovăduitorule, să se dea iertare celor ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca singura care ai zămislit în pântece pe Cuvântul Tatălui, cel mai înainte de veci, fără început şi mai presus de cuvânt, L-ai născut cu trup, Prealăudată roagă-te neîncetat să ne mântuim noi de primejdii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin înfrânare şi prin rugăciune neîncetată ai intrat, părinte, în cetatea cea aleasă a bunătăţii, purtătorule de Dumnezeu, unde te îndulceşti de pârâul desfătării.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cuvioase ierarhe Ioan, prea înţelepte, roagă-te să se mântuiască cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un învăţător al dogmelor dreptei credinţe şi ca un îndreptător adevărat de cuvinte, înţelepte, ai primit cunună de biruinţă împotriva eresurilor, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un cer şi scaun al lui Dumnezeu, toţi te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu prea curată, căci din tine a răsărit Iisus Hristos, cel ce este Adevărul.

Irmosul: Cela ce ai întărit cu cuvântul cerurile, şi pământul l-ai întemeiat pe ape multe, întărește-mă către cântarea slavosloviei Tale, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fe-cioară Întrupându-Te, cu cântare striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe înţeleptul ierarh în cântări toţi să-l lăudăm, zicând: purtătorule de Dumnezeu, roagă-te neîncetat Domnului să ne mântuim.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un săditor al dogmelor credinţei şi înţelept ierarh având-te pe tine, prea fericite părinte, cu cântări şi cu laude te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ierarhe al Domnului, cel ce eşti începător celor hrăniţi în credinţă, cu laude şi cu cântări mărim sfântă şi cinstită pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă neispitită de nuntă, care fără de sămânţă ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru, roagă-te Lui neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un păstor te-ai uns cu mirul credinţei, de Dumnezeu înţelepţite; pentru aceea, ca pe un ierarh, cu toţii te lăudăm, cuvioase.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce eşti următor apostolilor, cugetătorule de Dumnezeu, de-a pururea pomenite, cu osteneli şi cu privegheri ai stat mai mare poporului cel drept-credincios al Bisericii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Asemănându-te râvnitorului Ilie şi lui Moise, văzătorului de Dumnezeu, ierarhe Ioan, ai ruşinat pe mai marii eresurilor, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe o Împărătească şi ca pe singura care a născut pe Împăratul tuturor, veniţi toţi împreună cu îngerii să cinstim pe cea binecuvântată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum a izbăvit...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieşti dogme împodobind mărirea Bisericii, fericite Ioan, ai gonit toate eresurile.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-ai cu frumuseţea dogmelor tale ca un luminător al dreptei credinţe, fiind învăţător a toată lumea, purtătorule de Dumnezeu şi prin cuvântul lui Dumnezeu ai întunecat eresurile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De cuvânt şi de limbă slujindu-te în loc de cuţit, cuvioase, ai tăiat toate învăţăturile cele nedrepte; şi în faţa tuturor ai mărit pe Preasfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi ai luminat lumea, Hristoase Dumnezeule, Te rog izbăveşte-mă şi pe mine de greşelile mele, ca un Iubitor de oameni şi îndreptează viaţa mea.

Irmosul: Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt Hristoase Dumnezeule, şi pe mine mă izbăveşte de păcatele mele, ca un iubitor de oameni, şi îndreptează viaţa mea, rogu-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai întemeiat pământul întru început şi Cerurile cu cuvântul le-ai întărit; Binecuvântat eşti în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai arătat pe pământ luminător pe bine credinciosul şi înţeleptul ierarh, binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai făcut pe marele Ioan păstor adevărat al turmei Tale; Binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zburdările trupului biruindu-le, părinte, strigai lui Hristos: Binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce Te-ai născut din Fecioară pentru noi şi ai mântuit lumea de vrăjmaşi; Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce s-a mărit...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănându-te lui Moise, de trei ori fericite şi în nor primind legea cea de înţeles a darului, ierarhe, strigi: lăudaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păstorindu-ţi poporul, ierarhe, ai nimicit rătăcirea Egiptului şi fugind din Babilonul patimilor, ai aflat locaş Sionul cel de sus, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce eşti uns cu mirul preoţiei, Sfinte ierarhe Ioan, grăitorule de cele sfinte, slujeşti cele dumnezeieşti celor ce sunt întăriţi în cuvântul şi în lucrarea dreptei credinţe, prea sfinţite. Pentru aceea, lauzi pe Treimea cea de o Fiinţă, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel ce S-a sălăşluit în pântecele Fecioarei şi întru dânsa a înnoit pe Adam cel vechi, în chip minunat şi mai presus de cuvânt, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul Cel ce s-a prea mărit în muntele cel sfânt, şi în rug prin foc a arătat lui Moise taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepte Ioan, cel ce prin nepătimire şi prin credinţă, prin dragoste şi prin nădejde ne-ai arătat nouă cuvinte de Viaţă veşnică, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai păstorit poporul cinstitei Biserici cu toiagul Sfântului Duh şi ai gonit eresurile cele vrăjmaşe lui Dumnezeu, ierarhe, cu toţii te lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe a unui luminător şi ierarh al Bisericii, cu cântări şi cu laude cinstim fără încetare racla moaştelor tale, fericite părinte Ioan.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, râul nestricăciunii cel de-a pururea viu; Bucură-te, norul Soarelui cel cu totul luminos; Bucură-te, căruţă a toată Dumnezeirea; Bucură-te, sicriul sfinţeniei.

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai-nainte puitorului de lege în munte, prin foc şi prin rug spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeiesc al înfrânării, avere nerăpită a dreptei credinţe te-ai arătat, fericite Ioan, luminându-ţi viaţa cu nepătimirea şi revărsându-ţi milostenia către cei lipsiţi, cuvioase părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Dumnezeiesc cort te-ai făcut Cuvântului, Însăţi prea curată Maică Fecioară, cu curăţia întrecând pe îngeri. Curăţeşte-mă dar cu rugăciunile tale, cu apele cele dumnezeieşti, pe mine care mai mult decât toţi m-am spurcat cu păcatele trupului, dându-mi, prea curată, mare milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Mieluşeaua cea neispitită de nuntă, Fecioara Maica Cuvântului cea fără prihană, văzând pe Cruce spânzurat pe Cel ce a odrăslit din pântecele ei fără de dureri, ca o Maică tânguindu-se, striga: vai mie, Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântuieşti pe om din patimi necinstite?

***

Cel între sfinţi părintele nostru Ioan a fost pe vremea împăraţilor Iustin, Tiberie şi Mavrichie, născut în Constantinopol. Mai întâi a fost lucrător de aur, bărbat drept-slăvitor, iubitor de săraci, primitor de străini şi temător de Dumnezeu.

Acesta l-a primit pe un călugăr, anume Evsevie din Palestina, şi petrecea cu dânsul. Odată, ducându-se el pe cale, mergea călugărul de-a dreapta lui Ioan şi, iată, un om necunoscut i-a zis: "Nu ţi se cade, Părinte, să mergi de-a dreapta celui mare!", Dumnezeu înainte vestind spre dânsul că i se va încredinţa arhieria cea mare.

Auzind călugărul aceasta, a spus fericitului Eutihie, patriarhul Constantinopolului, iar Patriarhul l-a sfătuit pe Ioan să se călugărească, fiind vrednic de clerul bisericesc.

***

Stând la rugăciune în biserica Sfântului Lavrentie, i s-a întâmplat lui că a văzut o descoperire ca aceasta: mulţime de sfinţi se veseleau în altar şi toţi erau îmbrăcaţi cu haine albe şi strălucitoare şi cântau o prea frumoasă cântare; iar un oarecare a ieşit purtând un vas, din care, luând, împărţea la mulţimea săracilor care se adunaseră şi vasul nu se mai deşerta. Iar unul din săraci de strâmtorare striga: "Doamne, miluieşte, până când nu se poate deşerta această pungă!". Şi îndată punga a rămas deşartă. Această vedenie a avut-o cuviosul şi, venindu-şi în fire, se miră de ceea ce văzuse. Aceasta, precum socotesc, însemna rânduiala lui ce avea să fie şi milostivirea cea mare către săraci.

***

După multă vreme Eutihie, patriarhul Constantinopolului, a murit şi cu voia lui Dumnezeu a fost ales Ioan, ca un vrednic la hirotonisire, dar nu voia, până ce a văzut o vedenie înfricoşată în acest fel: De o parte vedea cum marea se înălţa până la cer şi era un cuptor înfocat înfricoşat; iar pe de altă parte, mulţime de îngeri grăind astfel către dânsul: "Nu primeşti scaunul? Altul va fi, iar tu vei fi muncit de noi toţi". Unele ca acestea zicându-i îngerii cu îngrozire, s-a supus fără de voia lui şi l-au ales patriarh al Constantinopolului.

&&&

El a avut postire desăvârşită şi viaţa curată cu toată fapta bună, până la sfârşit, lucru pe care îl mărturisesc minunile lui.

***

Odată marea învăluindu-se foarte mult, Sfântul Ioan a alinat-o, cu rugăciunea şi cu semnul Crucii.

***

Pe un orb, anume Ioan de la Gaza, l-a luminat, punând pe ochii lui o părticică din trupul lui Hristos şi zicând: ***"Cel ce a tămăduit pe cel orb din naştere, Acela să te tămăduiască şi pe tine"***, şi îndată a văzut orbul.

***

Odată, când era ciumă mare în Constantinopol, cu voia lui Dumnezeu, cuviosul se ruga să-Şi întoarcă Dumnezeu dreapta Sa mânie. Şi a poruncit unui credincios slujitor al său să ia două vase, unul plin de pietricele mărunte, iar altul deşert, şi să stea toată ziua în locul unde se scoteau cei morţi, şi să-i numere, mutând pietricelele din vasul cel plin în cel deşert. Numărând slujitorul, a aflat în prima zi trei sute douăzeci şi trei de morţi, şi a spus Sfântului. Atunci el a proorocit că moartea va înceta, lucru care se arăta în fiecare zi. A doua zi, servitorul stând şi numărând în acelaşi loc, a aflat mai puţini scoşi din cei morţi, a treia zi şi mai puţini, iar la o săptămână a încetat cu desăvârşire secera morţii năpraznice, după proorocia Sfântului şi cu rugăciunile lui.

&&&

Înfrânarea lui era în acest fel: şase zile nu gusta hrană, iar a şaptea zi gusta numai puţin din verdeţurile grădinii, din pepeni, din struguri sau din smochine. Aşa i-a fost hrana lui în toţi anii arhieriei.

De dormit dormea foarte puţin, şi atunci, şezând cu pieptul lipit de genunchi, înfigând o andrea într-o lumânare aprinsă şi când ajungea focul lumânării la

andrea, cădea andreaua într-un lighean şi se scula. Iar de se întâmpla să nu audă sunetul andrelei, toată noaptea următoare o petrecea fără de somn.

În rugăciune şi în nevoinţe multe petrecea neîncetat, luptându-se cu patimile. De multe ori a întors înapoi năvălirile barbarilor şi a izbăvit cetatea din pierzare cu rugăciunea şi cu postul.

Turma sa şi-a păzit-o de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi şi era foarte milostiv; tatăl sărmanilor, hrănitorul săracilor, izbăvitorul celor năpăstuiţi şi râvnitor de Dumnezeu, dezrădăcinând toată răutatea.

***

Odată, într-o zi de vineri, i s-a spus Sfântului că dimineaţă va fi alergarea cailor şi era sâmbăta Cincizecimii. Deci a răspuns Sfântul: ***"Alergarea cailor în sfânta zi a Rusaliilor să nu fie".*** Şi căzând în genunchi, s-a rugat lui Dumnezeu să fie vreun semn pentru înfricoşarea şi stricarea unui lucru ca acela, care s-a şi făcut. Pentru că, făcându-se adunarea la locul unde era obiceiul şi începând alergarea şi priveliştea, din văzduh s-a iscat furtună cumplită cu tunete şi fulgere, cu ploaie cu piatră mare, încât toţi de frică au fugit.

***

Mai avea cuviosul putere şi asupra duhurilor necurate pe care le izgonea din oameni. O femeie, având bărbat îndrăcit, l-a dus la un sihastru în pustie, iar acela i-a zis: "Mergi la Prea Sfinţitul Ioan, patriarhul Constantinopolului, că acela poate să-ţi tămăduiască bărbatul!" Făcând aceasta, femeia şi-a câştigat dorirea, pentru că luându-şi bărbatul tămăduit cu rugăciunile cuviosului, s-au dus bucurându-se la locul lor.

***

Mulţi bolnavi câştigau tămăduiri şi la multe femei se dezlegau legăturile nerodirii, cu rugăciunile lui.

Păscând bine cuvântătoarea turmă până la bătrâneţe, a ajuns la fericitul sfârşit şi a trecut de la pământ la cereştile lăcaşuri.

În timp ce era dus sfântul lui trup, a venit la dânsul, spre sărutare, Nil, slăvitul eparh, şi, plecându-se, l-a sărutat. Iar Sfântul, mort fiind şi toţi văzând şi mi-rându-se, a şoptit oarecare cuvinte la urechea lui Nil eparhul, pe care el nu le-a spus nimănui.

Deci, l-au îngropat pe el înăuntrul altarului bisericii Sfinţilor apostoli, ca pe un vrednic, slăvind şi binecuvântând pe minunatul între sfinţi Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa celui între Sfinţi părintele nostru Ioan pustnicul, arhiepiscopul Constantinopolului)